

Tal dia com avui fa...

1 any

L'ANC puntualitza

La presidenta de l'ANC, Carme Forcadell, minimitza la pressió als partits i recorda que la proposta de llista de país de l'ANC és l'última opció.

10 anys

La ponència

L'Estatut supera la ponència amb vuit punts pendents. ERC ignora la pressió del PSC i manté el no si els socialistes no es mouen

20 anys

Gestació del pacte

José María Aznar no està disposat a pactar amb CiU a qualsevol preu. Els dos partits mantenen discrepàncies en matèria autonòmica.

Full de ruta

Lluís Martínez

Feminització

Fa uns dies vaig llegir en aquest diari que hi havia una certa preocupació per la intensa feminització de l'ensenyament primari. És cert que potser

seria bo que hi hagués una presència més elevada d'homes en aquest ofici, però el fenomen no és nou i per això no es pot arreglar en dues tardes. A les escoles de magisteri de fa 40 anys, i parlo per experiència, els nois érem una minoria. Representàvem, crec recordar, un 10% del total. I la meua promoció no era cap raresa, sinó que responia a la distribució normal en cursos anteriors i posteriors. El que passa a les escoles és el reflex d'una organització de dècades.

El que ja no era tan habitual fa 40 anys és que hi hagués una proporció semblant de dones en altres carreres. N'hi havia moltes als estudis de lletres i menys als de ciències. Als estudis tècnics, en canvi, la situació era la inversa a la de magisteri. A les enginyeries, les noies estaven en minoria.

Els últims anys les dones han igualat el percentatge –o l'han superat, al-

Fa un centenar d'anys, la dona tenia vetada l'entrada a medicina o ho feia amb grans dificultats. Ara ja representa el 70%. Tots contents? No tant

guns cops amb escriure – dels homes, en carreres tècniques incloses.

Un dels casos més cridaners és el de medicina. Fa més d'un segle, aquesta era una carrera a la qual les dones o no hi podien accedir o ho feien després de superar molts obstacles. La situació actual és diferent. En les facultats d'algunes universitats, les dones representen, amunt o avall, el 70% de l'alumnat. I encara més, un professor em va dir un cop: "Darrere un examen brillant sempre hi ha una dona."

Ja hem deixat enrere l'obscurantisme? Tots contents? No tant. Una vegada, parlant amb una doctora d'aquesta qüestió, i esperant-me una altra resposta, em va etzibar: "La medicina s'ha feminitzat pel mateix que s'han feminitzat altres carreres: perquè ha perdut prestigi social. Els homes van sempre a les carreres i professions que causen admiració. Fixi's, també, que hi ha molt poques metgesses als llocs directius, i no per falta de capacitat."

Unes paraules que a mi em van deixar desinflat i que demostren que encara hi ha molta feina per fer.

Tribuna

Xavier Garcia. Periodista

L'ecologia a l'Ateneu

Veig que la junta de l'Ateneu –la històrica entitat cultural del carrer Canuda de Barcelona– convoca per avui eleccions a ponent de la secció d'ecologia i recursos naturals, la qual, junt amb altres seccions, forma part de la comissió de cultura d'aquesta entitat, que cada dia organitza un bon pet d'actes, potser massa i tot, i tots prou interessants, la qual cosa indica que, malgrat les crisis i els pessimismes, el país continua actiu des de les trinxeres resistents, voluntàries i, per descomptat, gratuïtes. Així, doncs, com que sóc soci de la casa i estic matriculat en aquesta secció, perquè no és cap misteri que l'ecologia m'interessa de fa molts anys, avui aniré a votar per un dels dos candidats que es presenten, que són Santiago Vilanova i Jordi Sala. Vejam qui guanya. Aviat ho sabrem: entre les vuit i les nou d'aquest vespre, perquè el cens electoral és reduït, cosa que s'agraeix, perquè cal posarse a treballar de manera immediata, pel fet que la Terra –i la nostra terra, que és on estem–, si no actuem al seu favor, no ens esperarà i demana a crits la nostra ajuda.

EN PRIMER LLOC, EM SATISFÀ que, per fi, i talment com altres seccions de prestigi de

l'Ateneu, les de llengua i literatura, història, economia, filosofia o arts visuals, entre d'altres, la d'ecologia i recursos naturals s'hagi pogut incorporar com un servei més d'aquesta entitat de la societat civil que, fa més de cent anys, ha estat oberta al neguit ciutadà. I és ben evident que l'ecologia –com a forma nova de pensament i acció social i política, aquí i arreu del món– és al centre de les preocupacions de multitud de ciutadans, que no sempre han reflectit prou intensament els grans mitjans de comunicació. Això ho sap prou bé un dels candidats a dirigir la secció, el periodista, escriptor i consultor ambiental Santiago Vilanova, el qual fa anys i panys que s'esgargamella, intentant fer veure a la societat política, econòmica i cultural del país –i a tothom– la urgència d'ecologitzar els nostres plantejaments teòrics i pràctics davant els col·lapses locals i globals

que tot porta a pensar que es presentaran.

PEL SEU COSTAT, JORDI SALA, expert també en qüestions mediambientals i agrícoles, aporta –a diferència de Vilanova, que s'ha mantingut sempre independent i crític amb els partits i les institucions financeres o de govern– la seva experiència de gestió política, ja que va ser director general de Planificació i Educació Ambiental, en els últims anys del govern de Pujol, i director general de Desenvolupament Rural, en el govern d'Artur Mas. És un home, doncs, identificat amb unes certes àrees de poder que pot semblar que siguin secundàries però que, en relació amb les fragilitats ecològiques dels nostres ecosistemes, moltes vegades són fonamentals, sobretot si tenim en compte les sovint inestables relacions que s'estableixen en aquestes àrees, entre els interessos estratègics dels grans planificadors de la nostra realitat i les necessitats socials d'una economia ecològica. Vet aquí la disjuntiva essencial que em sembla que es planteja en aquesta elecció, que cal situar, també, en el moment històric que estem vivint i sobre el qual l'Ateneu vol estar preparat per aportar-hi el millor de les seves energies.

“L'ecologia preocupa molts ciutadans

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Urbanitat o formació en valors?

■ Fa uns quants dies va sortir en aquest espai un escrit (saber *estar* en la situació que vivim) d'una senyora de Terrassa que advocava per tornar a tenir a l'escola una "assignatura" anomenada urbanitat. No cal dir que aquesta persona va estudiar durant el franquisme i no en democràcia, i menys durant la Segona República. L'educació, la cortesia o la correcció vers l'altre no s'han d'aprendre en una matèria en concret, ni en un llibre de text, sinó que s'han de viure durant el període d'aprenentatge, que com a mínim ha de ser fins a acabar l'ESO. El que cal és una formació en valors, amb protagonisme de l'alumnat i amb el guiatge del professorat. Però aquesta formació no només s'ha de conrear al centre escolar, sinó necessàriament també a casa.

Si no, és molt possible que hi hagi una disfunció i no s'aconsegueixin els objectius proposats. El pare del rei, amb corbata, i la seva germana Cristina, amb vestit de luxe, són més dignes aparentant una cosa i amagant la corrupció? Hi ha –malauradament– persones que valoren més la imatge que el contingut...

SALVADOR DOMÈNECH
St. Quirze del Vallès (V. Oriental)

El català de TV3

■ Totalment d'acord amb la carta signada pel Sr. Jordi Aznar (El Punt Avui, 2-2-16) i missives successives que tocaven el tema de la desfeta del català per part de TV3 (castellanismes, *catanyol*, etc.). A més del vocabulari esmentats en tals cartes ja publicades, heus ací els següents mots: ratxa (tongada), aposta (juguesca), tornado (remolí de vent), comando (escamot), mencionar (esmentar), mescla (barreja), ne-

fast (dissortat), arrasar (arrabassar), el Jordi/la Montserrat (en Jordi/na Montserrat), arrancar (segons el sentit, engegar o encetar), oxidat (rovellat), la mesa electoral, etc. (la taula electoral, de votacions, del Sr. president), la mesa parlamentària/la mesa de la cambra (la capçada parlamentària/la capçada de la cambra), etc.

Per sentir aquestes rellicsades, ja tinc canals televisius en castellà. Rèquiem pel català.

ROMUALD MASSANES PENALBA
Barcelona (Barcelonès)

Proposta

■ Cada cop més turistes visiten la zona del mirador de les bateries, al turó de la Rovira, per gaudir de les precioses vistes de la ciutat. Com que ningú no fa cas del cartell, escrit en quatre idiomes, "Zona patrimonial. No és permès l'accés", potser seria més pràctic habilitar una zona per fer-se fotos, posar-hi algú

que cobrés entrada i així tots hi sortiríem guanyant.

PERE GUIU
Barcelona (Barcelonès)

Professionalitat

■ En general, noto una manca d'educació, formació i professionalitat. Caldria esperar que fossin responsables i professionals tant l'enginyer com el lampista; tant el metge com el paleta; tant l'arquitecte com el pintor; tant el polític com el cambrer, etc. Amb els setanta-dos anys que tinc, puc dir que, segons la meua experiència, qui és més exigent amb els altres, en general, no destaca per la seva professionalitat a l'hora de desenvolupar la seva feina i d'atendre la gent. Encara recordo la veu d'en Josep Guia, que, des de València, ens demanava als independentistes que ens esforcèssim per ser uns bons professionals.

JOSEP MITJANS i ROS
Barcelona (Barcelonès)